

Questions for a Reusi

A look at the Thai Reusi Tradition

What is a Reusi? What does the term mean?

The Thai term Reusi originates from the Sanskrit word Ṛṣi, meaning seer. In the Vedic tradition the Ṛṣi are the 'sons' of Brahma. They are credited with discovering or receiving many of the mantras and sciences found in the Vedas and other Indian texts. Every mantra in the Vedic tradition has a seer who receives the mantra from a higher being or from his or her own insight. This is the meaning of the term Ṛṣi on the linguistic level. In India, this word generally refers to a group of practitioners associated with or descended from Brahma. This title is not given out easily and some might say that one must be of the Brahmin caste in order to use this term. Others use the term to refer to a highly accomplished practitioner of the Vedic sciences. In Thailand the term Reusi is a blanket term used to refer to various types of practitioners who are practicing esoteric sciences and have the appearance of an ascetic. In actuality, the practices of many of the people called or calling themselves Reusi are often very different from one another. Some people are practicing as ascetics, some as householders, some in the city, some in the wilderness, some practice mantra, tantra, yoga and others practice meditation or medicine. In terms of appearance, some wear robes, some do not. Some are dressed in animal prints and others wear robes similar to those of a monk. With these variations in appearance and practice it's often hard to determine exactly what a Reusi is or is not. It's possible to summarize the term Reusi by saying, the Reusi are the holders of natural law and sciences, which have been passed down over the millennia.

What does the term 'sciences' refer to?

The term 'sciences', in this sense, describes the different types of knowledge which many ancient cultures and religions have based most of their practice and theory on. These include both esoteric sciences like astrology, alchemy, palmistry, demonology, etc., as well as the exoteric sciences such as mathematics, medicine, music, etc. There are two Sanskrit terms that are often used to refer to these methods, Vidya and Śāstra. Vidya means knowledge and Śāstra means science. Both of these terms are used to refer to the 'sciences' as mentioned above. The Reusi in the Thai tradition are the protectors and holders of these sciences.

How long ago did this tradition begin?

This tradition is very old and can be found all over the world. We know from the Buddhist texts that there were Reusi during the time of the Gotama Buddha. In fact, the Buddha himself practiced as a Reusi before his enlightenment and spent many past lives as a Reusi. Putting a date on the origins of the practice is very difficult. If we look at Reusi outside of the Buddhist tradition, we can find ascetics as far back as the Indus Valley period (circa 2600–1900 BCE). This is only what we can trace through historical evidence. According to tradition, the Reusi are the ones who brought knowledge from the heavens to the human race. We could possibly say that the Reusi are as old as human civilization.

How is the Thai tradition similar to traditions from other countries?

Of course each country and religion has its own characteristics but at the heart, all ascetic traditions are very similar. The Reusi of Thailand are just like the Vijjadharas (Weizza) of Burma, the Eysay of Cambodia, the Yogis of Tibet, the Siddhas of India, the Immortals of China, the Sufis of Islam, the Hermits of Europe, the mystics of Christianity and the Shamans of the Americas and Africa. These groups represent the mystical, as opposed to orthodox, traditions within their respective religions. Within Thai Buddhism, for example, monks represent the orthodox path while the Reusi adhere to the mystical teachings. This method is characterized by living in accordance with natural law along with deep study and contemplation of the basic elements from which everything is composed. In this context nature includes both the wilderness as well as Relative and Ultimate Truth.

Does the Reusi tradition have its origins in Animism? If so, were Buddhist principles later incorporated into the practice?

The Reusi tradition was around for many thousands of years before the birth of Gotama Buddha. When we look at Buddhist texts, we find that even Gotama Buddha was a Reusi in many of his past lives. In fact, he was practicing as a Reusi during the lifetime of Dipamkara Buddha, one of the Buddhas of the past who lived many eons ago. It was during this life, as Sumedha R̥ṣi, that Gotama Buddha made the aspiration to become a fully enlightened Buddha instead of an Arhanta. This aspiration was made out of great compassion as it requires many more lifetimes of practice. However, by vowing to become a fully enlightened Buddha, Gotama Buddha was able to benefit many more beings. The Reusi take this act of the Buddha as the model for their training. This is why the Paramitas are at the heart of the Reusi practice.

Being a Reusi is not about what religion one believes in. It's the way in which the practice is approached. Reusi are experiential in their practice. They prefer a solitary path, which brings them close to nature. This is accomplished by performing retreats in isolated areas like mountains, deserts, caves, forests, etc. Overall, there is mostly a naturalistic approach that deals with the elements, nature, deities, spirits and ghosts. Some may consider this to lean towards Animism, but it's really not about the worship of nature it's more about the living as a part of nature and maintaining that balance.

During the time of Gotama Buddha there were many Reusi that became disciples of the Buddha but never ordained as monks. Instead, they chose to continue their practice as Reusi. These were the first Buddhist Reusi of our time and it is from them that many modern lineages originate. Prior to being followers of the Buddha it may be said that they held Brahministic beliefs. But this is only speaking of the Reusi in India. Whether one is a Reusi, a monk or a layperson is not really specific to any religion. Someone can be a Catholic monk, a Hindu monk, etc. It's the level of practice that is taken on. So being a Reusi in the Buddhist religion is just about the way in which a person practices the Dharma. Those we would consider Reusi in other religions are practicing their religion on the same level that a Reusi of Thailand is practicing Buddhism. While they have different beliefs and culture perhaps, they are still working with the same methods and have a similar approach.

What is the goal of practice as a Reusi?

The goal of a Reusi is to understand nature and natural law. This includes learning and practicing the various sciences such as astrology, medicine, meditation, etc. The efforts are in preserving these so that they will be around for future generations.

As Buddhists, however, Reusi are always striving to benefit all sentient beings and realize the ultimate truth that Buddha realized over 2,500 years ago. While it is easy to get intoxicated by the different aspects of this practice, such as magic and fortune telling, one must never forget the true goal of the practice. It is to benefit as many sentient beings as possible while continually/tirelessly promoting and preserving the Dharma and maintaining a spiritual practice.

Can anyone become a Reusi?

Technically, yes. In actuality, the training period required before one becomes a Reusi coupled with the commitment to daily practice is rather difficult and often prohibitive for most. Additionally, it is absolutely necessary to have a competent teacher who is already a practitioner to be initiated into the tradition. Due to the gravity of the commitment to the practice, it is necessary for the teacher to put the student through a probationary period to test his/her dedication to the tradition. Many who are initiated as Reusi vow to keep their precepts for life. Becoming a Reusi is not for everyone and is a decision that should not be made lightly.

What are the rules a Reusi must follow?

The most fundamental guidelines are simple. These have been laid out by the Buddha for all of his followers. They are separated into Body, Speech and Mind.

Bodily Actions:

To refrain from killing

Not to steal

Not to commit sexual misconduct

Speech:

Not to lie

Not to speak poorly of others in order to create discord

Not to use harsh language

Not to indulge in gossip or idle chatter

Mental Actions:

Avoid coveting other's possessions and excessive desire

Avoid thoughts of ill will towards others

Refrain from false views

The above list of precepts governing Body, Speech and Mind is from the Buddha's Eight Fold Path and outlines the proper mode of conduct for any follower of the Buddhist tradition.

These are the most basic. There are many others, which govern things like how one eats and when, the time one can sleep, how to interact with others, etc. These help to maintain mindfulness throughout the day.

Many people are attracted to the Reusi path because of its seemingly relaxed approach to conduct. In fact, following this path can be harder than being a monk in many ways.

Monks are given the support of a community of other monks and the lay people. They are given the best conditions in order to uphold their precepts and daily practices. Reusi do not have that kind of support and must monitor themselves. This is one reason why one must spend three years in probation and three years under the guidance of a teacher. Without this guidance it is far too easy to become lost in one's own delusion; thinking that one is following the right path when in fact they are just lying to themselves and others. It is a bit like a balancing act. Since a Reusi is on their own most of the time, it is up to each individual to manage the balance between correct conduct and the pursuit of one's goals.

Within the Reusi tradition, there is one teaching from the Buddha-Dharma which is applied to govern all of our actions, whether they be through body, speech or mind. This teaching is the observance and cultivation of the Brahmaviharas or the Four Pure Abidings. The Four Pure Abidings are, Loving Kindness or Good Will, Compassion, Sympathetic Joy and Equanimity.

This practice is very similar to the cultivation of Bodhicitta in the Mahāyāna tradition. In fact, according to the Mahāyāna texts, the Brahmaviharas are the foundation of the development of Bodhicitta. The aim of both of these teachings is to develop genuine compassion and love for all sentient beings while applying this compassion and love with wisdom. In this way, all actions are pure, moral and for the benefit of others with clear understanding.

What does a daily practice consist of?

It really depends on the person and what they have set out to accomplish. The whole

purpose of the Reusi is to study and practice the sciences, control one's mind, develop loving kindness, compassion, sympathetic joy and equanimity and most importantly to help others find and tread the Path to enlightenment. It is very similar to the Bodhisattva path in Mahayana Buddhism.

Daily practice consists of meditation, chanting, study, protecting nature and the Dharma, as well as maintaining balance between the unseen world and the seen world. How this is all expressed is different for each individual practitioner.

As a Buddhist Reusi, is the goal to reach enlightenment?

The goal of a Buddhist Reusi is to reach enlightenment , although some practitioners willingly postpone their enlightenment for the benefit of others. It's similar to the Bodhisattva vows in Mahayana Buddhism but it differs in that the vow of the Reusi is to remain until the birth of the next Buddha. They vow to be his/her disciple. The Bodhisattva Vow is to stay in this world system until the last being has attained enlightenment. This explanation I have given is in accordance with one particular tradition. I cannot speak for all the different traditions. Various lineages may have their own aspirations. Some aim for birth in the Brahma realms. Others hope to attain high states of meditation so that they are born in a Formless Realm where they can continue to practice until enlightenment. It's very much dependent upon the lineage and the individual.

How are the sciences and the spiritual aspect connected? They seem to go hand in hand; and one cannot fully be practiced without the other.

This is true. Many of the sciences themselves are interdependent and they all have a connection with the spiritual. In reality, there isn't much distinction between the two. The sciences are a way of practicing the spiritual and they lead to the spiritual. It's much like the connection between the physical form and the energetic form. They coexist and are co-dependent.

The practice of the sciences is considered relative truth, while the goal on the spiritual path is the realization of the ultimate truth. While we live in the relative truth, it is possible to use the sciences to help better our conditions and the conditions of others for enlightenment. For example, it is often difficult to practice the Dharma when we are sick and weak. Through the study and use of medicine, disease can be treated so as to increase comfort and allow the mind to turn from disease to the practice of the Dharma. In this way, the Reusi are protectors of the sciences and lead people to the Dharma through their practice of the sciences.

How are the clothes and physical appearance of Reusi described?

There are three types of clothing one can wear; white robes, a reddish-brown colored robe or animal skin. Many years ago the Reusi lived in the forest and had no contact with people. Sometimes they would have to make clothes from things they found, often the carcass of a dead animal. Traditionally wearing animal skin as clothing was a sign of an advanced practitioner.

This is because one would have spent a long time in the forest to come across such materials. However, in this modern age, animal skin is substituted with animal print cloth

in remembrance of the old tradition. In the past, the Reusi never killed anything for their comfort and this ideal continues today.

When we look at the Buddhist texts and the clothing worn by Yogis of the Buddhist tradition, almost all accounts talk about wearing a white cloth or white robe. The stories of Jīvaka Kumarabhacca are illustrations of this practice. In Thailand, however, the tradition of wearing animal print cloth is becoming increasingly popular.

As for other aspects of the appearance, Reusi do not cut their hair or beard for the first three years after initiation into the lineage. This is because every Reusi is empowered with the 'spirit' of the past Reusi and teachers. Cutting the hair would be cutting the connection to this power and a break in commitment.

What is the significance of not cutting the hair for three years?

The focus is not on the hair itself. It's more about the commitment made and keeping that commitment. Keeping one's word and practicing various types of Tapas, or austerities, are a major part of the life of the Reusi. This is done as a commitment and offering to one's personal deity, teachers and oneself. Keeping a commitment is a small success which enables an advance to the next aspect of training/practice. Breaking a commitment means that the practitioner is not ready yet and needs additional training by beginning the commitment anew. One's word is one's source of power when it comes to incantations.

Breaking one's commitment is a defeat not only mentally but spiritually as well. By keeping commitments a person develops and evolves spiritually. There is a build-up of spiritual power or Teja. This can be used to further help others and to progress along the

Path. However, there are always those who choose to use it incorrectly, for their own benefit or to harm others. This is one reason a spiritual guide is so important. He/she can help one to stay on the Path.

Do Reusi draw strength or power from the animal skin? This is reminiscent of Native Americans wearing bear, wolf or deer skin.

Yes and no. The skin of certain animals is sacred but in general the skin serves two purposes. One is to prevent one's energy from descending while in meditation. It acts as a barrier to cut off negative, downward flowing energy. The second is more symbolic and represents the mastery over one's "animal mind." In practical terms, animal skin is warm and proves to be a good source of clothing. Of course a Reusi would never kill anything for his own use, these skins must be 'found.' This means it comes from an animal which has already expired from natural causes.

Is this lineage predominately male?

Currently there are very few women in this tradition. There are only one or two female Reusi known in the Thai tradition. There are, however, many women still practicing in the Tibetan tradition, so it is not completely male but the majority of practitioners are men. This doesn't mean that women can't also become Reusi or Yogini.

Are there any rules which pertain to a Reusi's interaction with the opposite sex?

There are several rules on how to relate to the opposite sex, but a Reusi's rules of conduct isn't as strict as those a monk undertakes. Some Reusi marry and have partners while others remain celibate for life. Although some take a partner, there are still rules dealing with when and how sexual relations are permitted.

Reusi generally have more interaction with the opposite sex than monks. The Reusi who are giving back to the community by teaching or offering their expertise will often interact with the opposite sex. For example, Reusi who practice medicine will treat both men and women alike. They do not discriminate in who they help.

Is everything taught orally or are written texts utilized?

This is definitely an oral tradition. However, many of the sciences, which are studied, utilized and preserved, are written down to preserve and teach to others. Also there have been many texts which were discovered by the Reusi and have been written down. The Vedas are the most famous example. Part of the precepts of a Reusi is to pass on the information which they acquire for the benefit of other beings. This is usually done by either teaching or by writing a text. Those that choose to take students or establish centers can teach many students while those who prefer solitude will often write texts.

Is it true that information is sometimes left out of texts purposefully?

This is true. One reason certain information might be left out is to protect the reader from practicing something which is beyond their understanding. Information is also left out because it might be considered 'common knowledge' and not necessary to include. This

would be something that is learned with a teacher. The texts are not there for us to learn from. The texts are study aides and references to be used in conjunction with a competent teacher.

Is it the goal of a Reusi to know and practice all the sciences? Why learn some and not others?

It would take many hundreds of years to learn all of the sciences completely. Of course one might have a working knowledge of more than one science but to have mastery of a science takes a lifetime or more. Often the philosophy and theory used within a particular science may overlap with those of another. For example numerology, palmistry and astrology have very similar theory. A person might work with a few sciences which have overlapping theory in order to improve his/her understanding as well. As for which subjects to learn, it's a matter of disposition and choice, the choice of either the practitioner or the teacher. Sometimes one does not get to choose though and the teacher picks the direction.

Have any of the teachings been lost or forgotten?

Absolutely. Many sciences have been lost, some are missing information or are in their last generation of teachers. This information is one of the greatest treasures of humankind and people need to be encourage to go out and find authentic information from legitimate sources in order to preserve true knowledge and not just subscribe to commercial information.

Are there different lineages and traditions practiced within Thailand?

From experience, it's possible to highlight two lineages; one is the Northern tradition, which has its roots in areas like Tibet and Burma. The other tradition is a Thai-Cambodian tradition, which has its roots in central and Eastern Thailand as well as Cambodia. The two traditions may appear different but the central teachings are very much the same. The major differences are the language used in chanting and texts. Aside from this there are slight differences in the Reusi in the Northeast of Thailand and those in the South. As Thailand has four major sections, so does the tradition. It is noteworthy to point out that the tradition which has its roots in Cambodia, has a heavier influence from the Vedic tradition, while the Northern tradition has influences from Burma and the Himalayan practices.

Is the status of a Reusi similar to that of a monk?

Since the tradition has died out considerably in Thailand, their status is dependent upon the area where they reside.

In rural Thailand, especially in the Northeast, the Reusi still hold a place in the community. In the cities most people don't know the tradition and respect the Reusi less. This is of course a generalization. Everywhere one goes there are people who both recognize and respect the tradition and those that do not.

The status of monks is generally higher than that of the Reusi in Thailand. This is based on the system of precepts. A monk holds 227 precepts whereas Reusi hold anywhere

from 9 to 108 precepts. Based on precepts alone, monks will have a higher status. However, when speaking in terms of actual practice and spiritual attainment, there are many lay people even, who have progressed further than Reusi or monks. The rules one follows is really not nearly as important as the realization achieved through practice.

Are there some Reusi that are widely recognized in the Thai tradition?

Of course, there are many. According to legends and texts there are 108 important Reusi in the Thai tradition. Out of these, there are 18 or so that are fairly well known. They include; Reusi Dtah Fai, Reusi Dtah Wua, Reusi Nārada (Nahrawd), Reusi Nārāyana (Narai), Bpoo Pechalugan (Viśvakarma), Reusi Nah Sua, et al. Each of these Reusi have a history and some specific qualities which sets him apart from the other Reusi. For example, Reusi Dtah Wua, or the Reusi with Cow Eyes, is known for his practice of alchemy and herbal medicine. Reusi Dtah Fai is known for his practice of meditation and magic. Many traditions trace their lineage back to these famous Reusi. Others channel the ‘spirit’ of these Reusi and allow them to do work through their body. All of these Reusi have passed on from the physical realm but as guides and teachers to help sentient beings.

None of the Reusi mentioned above here are in human form, unless they choose to take on the form of a human temporarily to perform some act. So, these are some of the historical Reusi who’s lives date back thousands of years. In more recent times we have Reusi like Suthep Reusi, who is famous for living on Doi Suthep in Chiang Mai. He was responsible for many great acts, such as inspiring and organizing the building of the city Lampoon. There are a few modern day Reusi who have quite a large following and are recognized all over Thailand and even in other countries. Among these is Reusi Sompit,

Reusi Dam, Bpan Reusi and Reusi Sohlot, to name a few.

It's important to mention here the difference between an initiated Reusi and a medium. An initiated Reusi is someone who has undergone years of training under a competent, initiated teacher, has been properly initiated, according to the lineage and tradition and who hold the precepts and practices accordingly. A medium is a lay person who has a connection with a deity, spirit or teacher (Reusi of the past) and channels that being's energy to work through their own body. The person must dedicate their lives to this being and maintain the connection but they are free to live a normal life. They usually keep the 5 lay precepts and may have additional precepts to keep based on the deities characteristics. For example, a Śiva medium would refrain from eating beef as the cow is Śiva's vehicle and considered sacred. Often those mediums who channel the spirit of a Reusi, and sometimes those who channel Śiva, will wear the dress of a Reusi for the time they are in a trance. This usually includes wearing animal print cloth, using a staff, etc. Sometimes these mediums will grow their beard and hair as per the request of their spirit. For many, it is hard to distinguish between an actually initiated Reusi and a medium. A Reusi is one who maintains the practice and the vows he/she has made and is acting for the benefit of others. A medium is acting as a vessel for the spirit of another entity. This is the major difference.

Why would one decide to take this path?

The Reusi are the protectors and teachers of the sciences. A person dedicated to the preservation of these sciences, coupled with the aspiration for a rich spiritual practice could benefit the tradition and would receive great benefits themselves. While there are certain precepts and practices to follow, the path of a Reusi is not limited in terms of their interactions with others. In this way, one is able to pursue the study of medicine, for

example, and use it to help others. If one were to become a monk, however, he could not practice and study to such a degree while still maintaining the precepts. Also, one has the freedom to travel freely as well as go on retreat into the forest or mountains. This is sometimes difficult for a monk as monks are dependent upon alms from the lay people.

Are there any requirements before a teacher will accept a student?

Of course. Any time one enters into a traditional teacher-student relationship there are many tests the student must pass before the teacher is willing to accept the student. As for the requirements for becoming a Reusi, there are even more and they take longer to fulfill. Nowadays, it seems that many people are interested in learning all sorts of esoteric sciences and enter into these relationships quite recklessly. It is a shame that knowledge is being sold and people aren't taking these studies and relationships seriously. When the persons involved want to change their minds or get bored, it's not so easy to leave such a situation and often many problems occur as a result. People must seriously consider all aspects of entering this sort of study and not just act on their fleeting desires.

Every teacher has his/her own way of determining when a student is ready. Often it is necessary to spend many months with a teacher before they accept someone as a student. It's not just about money, as some may think. It's about dedication, commitment and willingness to learn. Most importantly, it's about putting in the effort and proving to your teacher that you are doing the practice and actually absorbing what is being taught and putting it to use.

Why is this tradition important?

The Reusi tradition, whether in Thailand or anywhere else, is important because the Reusi are those who keep the knowledge of the world. They are the ones who discover and teach many of the most fundamental sciences. They learned through experience and through trial and error. They are the real teachers and scientists. If these methods will be preserved and maintained for the understanding of living in balance with nature, it is important to protect the Reusi tradition.

This tradition is a dying one. There are very few authentic practitioners these days. There are more and more people claiming to be Reusi for economic and/or ego driven reasons. In these modern times it has become a source of material gain instead of a practice of true renunciation. One reason that this practice has faded so much is because of the huge increase in the population and the lack of respect for nature. Another reason is the worldliness that most people are caught up in. In Thailand in particular this practice died out when monks started doing the jobs of the Reusi. A monk's job is to be a student of the Dhamma and practice the Buddha's teachings to his best ability.

He is to strive for enlightenment and teach others the Dharma. Nowadays, however, many monks are more interested in learning the sciences and are not as focused on the Buddha's Path. They would rather obtain magical incantations and make amulets in order to gain status and fame. With monks doing this, there isn't a place for the Reusi, so the tradition began to die.

Is there a responsibility to educate the public about the Reusi and their role in society?

The Reusi have always been here and will always be here. Whether it's the Thai tradition, the Indian tradition, Chinese tradition, European tradition, etc. they have all been around for millennia. It is not necessary to tell the public about them, or how they work. The Reusi are hermits after all and like to keep a low profile. It's only recently with the over population of the world and the deforestation that the Reusi have come out to speak up for nature. Like many endangered species of animals, we have fewer places to go to find solitude to study and practice in the first laboratory, nature.

Questions for a Reusi

A look at the Thai Reusi Tradition

ฤๅษีคืออะไร คำนี้มีความหมายว่าอย่างไร

คำว่าฤๅษีในภาษาไทยมีรากศัพท์ดั้งเดิมมาจากคำว่า “R̥ṣi” ในภาษาสันสกฤตหมายถึง “ผู้มองเห็น”

ในตำนานพระเวท ฤๅษี (R̥ṣi) เป็นบุตรของพระพรหม พวกเขาได้ชื่อว่าเป็นผู้ค้นพบหรือได้รับการถ่ายทอดมนต์และศาสตร์ต่างๆที่อยู่ในคัมภีร์พระเวทและคัมภีร์อินเดียอีกหลายเล่ม มนต์ทั้งหมดในตำนานพระเวทนั้นจะต้องมี “ผู้มองเห็น” เป็นผู้รับมนต์มาจากสิ่งที่อยู่เบื้องบน หรือจากการหยั่งรู้เอง นี่คือความหมายของคำว่า “ฤๅษี” (R̥ṣi) ในเชิงภาษาศาสตร์

ในอินเดีย คำนี้โดยทั่วไปหมายถึงกลุ่มของผู้ปฏิบัติที่มีความเกี่ยวข้องหรือเป็นพรหมบุตร จะไม่มีการใช้ชื่อนี้กันอย่างง่าย ๆ และบางคนอาจกล่าวว่าผู้นั้นต้องอยู่ในวาระพรหมณ์จึงจะสามารถใช้คำนี้ได้ บางคนใช้คำนี้เพื่อกล่าวถึงผู้ปฏิบัติที่บรรลุเวทศาสตร์ชั้นสูง

ในประเทศไทย คำว่า “ฤๅษี” เป็นคำที่กว้าง ถูกใช้เพื่อเอ่ยถึงผู้ปฏิบัติในหลายๆประเภท ซึ่งมีการฝึกฝนศาสตร์ลึกลับและมีรูปลักษณะเยี่ยงนักพรต

ในความเป็นจริง วิธีการปฏิบัติของกลุ่มคนที่ถูกเรียกหรือเรียกตัวเองว่าฤๅษีนั้น มักจะมี

ความแตกต่างกันออกไปค่อนข้างมาก บางคนปฏิบัติตามแบบนักพรต บางคนปฏิบัติตามแบบผู้ครองเรือน บางคนอยู่ในเมือง บางคนอยู่ในป่า บางคนฝึกมนต์, ดันตระ, โยคะ และบางคนฝึกสมาธิหรือเวทศาสตร์ (มักเป็นแพทย์แผนทางเลือกเช่นสมุนไพรและอื่นๆอีกหลายแขนง)

ในแง่รูปลักษณะภายนอก บางคนนุ่งห่มผ้าคลุมยาว บางคนนุ่งผ้าแบบอื่น บางคนนุ่งห่มผ้าลายหนังสือสัตว์ และบางคนนุ่งผ้าคล้ายจีวรของพระสงฆ์

ด้วยความหลากหลายกันทั้งในแง่รูปลักษณะและในการปฏิบัตินี้ จึงมักเป็นเรื่องยากที่จะระบุให้ชัดเจนว่า ฤๅษีต้องเป็นหรือไม่เป็นแบบไหน แต่สามารถสรุปความหมายของคำว่า “ฤๅษี” โดยกล่าวได้ว่า

ฤๅษีคือผู้ศึกษากฎของธรรมชาติและนำศาสตร์ต่างๆมาใช้ ซึ่งมีการสืบทอดต่อกันมานับพันๆปี

ศาสตร์ที่ท่านพูดถึงคืออะไร

ข้าพเจ้าใช้คำว่า “ศาสตร์” เพื่ออธิบายถึงองค์ความรู้หลากหลายแขนงที่เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติและเป็นทฤษฎีของวัฒนธรรมและศาสนาเก่าแก่ต่างๆ ซึ่งหมายรวมไปถึงศาสตร์เฉพาะทางอย่างเช่น โหราศาสตร์

รศายนเวท หรือการเล่นแร่แปรธาตุ การอ่านลายมือ การขับไล่ภูติผี ฯลฯ และศาสตร์ที่รู้จัก

กันโดยทั่วไปอย่างเช่น คณิตศาสตร์ การแพทย์ ดนตรี ฯลฯ

มีคำในภาษาสันสกฤตอยู่ ๒ คำที่มักใช้เพื่อกล่าวถึงแบบแผนนี้ คือคำว่า วิชยะ (Vidya) และ ศาสตระ (Śāstra) วิชยะ (Vidya) แปลว่า องค์ความรู้ ส่วน ศาสตระ (Śāstra) แปลว่า ศาสตร์

ทั้ง ๒ คำนี้ถูกใช้เพื่ออ้างอิงถึง “ศาสตร์” ที่ข้าพเจ้าพูดถึงก่อนหน้านี้ ฤาษีในชนบทของไทยจึงเป็นผู้ปกป้องและกุ่มศาสตร์ต่างๆเหล่านี้

ชนบนี้เกิดขึ้นมานานแค่ไหนแล้ว

ชนบนี้มีความเก่าแก่มากและพบได้ทุกหนทุกแห่งในโลก เราได้จากพุทธคัมภีร์ว่ามีฤาษีอยู่ตั้งแต่ในยุคของ

พระโคตมพุทธเจ้า ในความเป็นจริง พระพุทธเจ้าเองก่อนที่พระองค์จะตรัสรู้ ก็ได้บำเพ็ญเพียรตามชนบทของฤาษีมาในอดีตชาติ ก็ได้เป็นฤาษีมาก่อนแล้วหลายชาติ จึงเป็นเรื่องยากมากที่จะให้ระบุวันเวลาที่สายการปฏิบัติเช่นนี้มีต้นกำเนิดตั้งแต่เมื่อไหร่ ถ้าเราลองเสาะหาฤาษีที่ไม่ได้อยู่ในพุทธศาสนา จะพบว่าผู้มีบำเพ็ญตบะมานานแล้วตั้งแต่ยุค Indus Valley แล้ว (ราว ๒๖๐๐ – ๑๙๐๐ ปีก่อนคริสตกาล)

และนี่เป็นเพียงสิ่งที่สามารถสืบหาร่องรอยได้ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์เท่านั้น ตามชนบความเชื่อนี้ ฤาษีคือผู้ที่นำองค์ความรู้จากสรวงสวรรค์ลงมาสู่มวลมนุษยชาติ เราจึงอาจ

กล่าวได้ว่าชนบถฤษีมีความเก่แก่เท่ากับอารยธรรมมนุษย์เลยทีเดียว

ชนบถของไทยมีความคล้ายคลึงกับชนบถของประเทศอื่นๆอย่างไร

แน่นอนว่าในแต่ละประเทศ แต่ละศาสนา จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป แต่แก่นแท้ของการบำเพ็ญตบะนั้นมีความคล้ายคลึงกันอยู่มาก ฤษีในประเทศไทยก็เหมือนกับ วิชชะธะระ (Vijjadhara หรือ Weizza) ของพม่า อีลี (Eysey) ของกัมพูชา โยคี (Yogi) ของทิเบต สิทธา (Siddha) ของอินเดีย ผู้เป็นอมตะ (Immortal) ของจีน ซูฟี (Sufi) ของอิสลาม เฮอร์มิท (Hermit) ของยุโรป มิสติก (Mystic) ในศาสนาคริสต์ และชามาน (Shaman) ในอเมริกาและอัฟริกา

คนกลุ่มนี้เป็นตัวแทนของศาสตร์ลึกลับ ตรงกันข้ามกับออร์โธดอกซ์ซึ่งถือเป็นชนบถประเพณีทางศาสนาที่มีผู้คนนับถืออยู่ ยกตัวอย่างเช่น ในพุทธศาสนาของไทย พระสงฆ์ถือเป็นตัวแทนของออร์โธดอกซ์หรือวิถีในชนบถดั้งเดิมแบบกระแสหลัก ในขณะที่ฤษีมุ่งศึกษาตามคำสอนทางศาสตร์ลึกลับ ซึ่งถือเป็นนักบวชแบบทางเลือกก็ได้ แบบแผนนี้จำแนกได้จาก การดำรงชีวิตตามกฎของธรรมชาติควบคู่ไปกับการศึกษาอย่างลึกซึ้งและไตร่ตรองในเรื่องของธาตุต่างๆซึ่งประกอบรวมตัวกันเป็นทุกสิ่ง ในบริบทนี้ คำว่าธรรมชาติหมายถึงป่าเขาลำเนาไพร ทั้งยังหมายรวมไปถึงทั้งโลกียะธรรมและโลกุตระธรรมด้วย

สายชนบถของฤษีนั้นมีต้นกำเนิดมาจากลัทธิบูชาธรรมชาติใช่หรือไม่ ถ้าใช่ แสดงว่าต่อมา

หลักทางพุทธศาสนาถูกนำมาเข้าสู่การปฏิบัติใหม่

ชนบของฤษีนั้นมิมานานนับพันๆปีก่อนการประสูติของพระโคตมพุทธเจ้าเสียอีก หากเราลองศึกษาตามพุทธคัมภีร์ เราจะพบกระทั่งว่าพระโคตมพุทธเจ้าได้เคยเป็นฤษีมาก่อนหลายชาติ จริงๆแล้ว พระองค์ได้บำเพ็ญเพียรเป็นฤษีอยู่ในยุคของพระทีปังกรพุทธเจ้า หนึ่งในพระพุทธเจ้าพระองค์ก่อนซึ่งมีชีวิตอยู่เมื่อหลายอสงไขยมาแล้ว พระโคตมพุทธเจ้าซึ่งในชาตินั้นคือสุเมธดาบส ได้ตั้งจิตปรารถนาที่จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแทนการบรรลุเป็นพระอรหันต์ การตั้งจิตปรารถนาเช่นนี้ได้จะต้องเกิดจากการมีมหากรุณาอย่างยิ่งยวดเพราะจะต้องบำเพ็ญเพียรต่อไปอีกหลายภพหลายชาติ อย่างไรก็ตาม การตั้งสัตย์ปฏิญาณให้ได้ตรัสรู้เป็นพระพุทเจ้าานั้น พระโคตมพุทธเจ้าจะยังสามารถสร้างประโยชน์ช่วยเหลือสรรพสัตว์ได้อีกมากมาย

ฤษีจึงได้นำวิธีการปฏิบัติของพระพุทเจ้ามาเป็นต้นแบบในการฝึกฝน และนี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมบารมีสิบทัศ จึงเป็นหัวใจสำคัญในวิถีปฏิบัติของฤษี

การเป็นฤษีนั้นไม่เกี่ยวกับว่าท่านกำลังนับถือศาสนาไหน มันเป็นเพียงวิธีเข้าถึงหลักปฏิบัติของท่าน ในการปฏิบัติของฤษี จะต้องมีการฝึกฝนจนชำนาญ พวกเขานิยมวิธีแห่งความสันโดษซึ่งจะทำให้ได้เข้าไปอยู่ใกล้กับธรรมชาติ และสำเร็จได้โดยการปลีกวิเวกไปในที่ห่างไกลอย่างเช่น ภูเขา ทะเลทราย ถ้ำ ป่า ฯลฯ

ทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวว่าส่วนใหญ่พวกเราตระหนักถึงการเข้าถึงความจริงแท้ของ

ธรรมชาติซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับธาตุ ธรรมชาติ เทพยดา วิญญาณและภูตผี บางคนอาจคิดว่ามันมีแนวโน้มไปทางลัทธิบูชาธรรมชาติ แต่จริงๆ แล้วมันไม่ได้เกี่ยวกับการบูชาธรรมชาติ แต่อย่างใด เป็นเพียงการมีชีวิตอยู่อย่างเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติและรักษาความสมดุล นั้นไว้มากกว่า

ในยุคสมัยของพระโคตมพุทธเจ้านั้น ฤๅษีหลายตนได้กลายมาเป็นสาวกของพระองค์ แต่ไม่ได้อุปสมบทเป็นพระสงฆ์ พวกเขาเลือกที่จะปฏิบัติตามแนวของฤๅษีต่อไปแทน จึงถือได้ว่าท่านเหล่านี้เป็นฤๅษีตามพุทธศาสนากลุ่มแรกในยุคของเราและเป็นต้นกำเนิดของสายสกุลต่างๆ ในยุคใหม่นี้ด้วย ก่อนที่จะมาเป็นสาวกผู้ติดตามพระพุทธองค์ อาจกล่าวได้ว่าพวกเขาเหล่านั้นนับถือศาสนาพราหมณ์มาก่อน แต่นี้เป็นเพียงการเล่าถึงฤๅษีในอินเดีย

ไม่ว่าบุคคลใดจะเป็นฤๅษี พระสงฆ์ หรือฆราวาส ไม่จำเป็นต้องเจาะจงว่านับถือศาสนาไหน บางคนอาจเป็นพระคาธอลิก พระฮินดู ฯลฯ มันเป็นเพียงระดับขั้นของการปฏิบัติที่ได้รับมา ดังนั้นการเป็นฤๅษีในพุทธศาสนาจึงเป็นเพียงแค่แนวทางที่ผู้นั้นจะได้ปฏิบัติธรรม ส่วนผู้ที่เราเข้าใจว่าเป็นฤๅษีในศาสนาอื่นนั้น ก็กำลังฝึกฝนปฏิบัติตามหลักศาสนาของเขาในระดับเดียวกับที่ข้าพเจ้าปฏิบัติธรรมตามหลักพุทธศาสนาเช่นกัน ในขณะที่พวกเขาอาจมีความเชื่อหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป พวกเขาก็กำลังทำตามวิธีการที่เหมือนกันและมุ่งสู่เป้าหมายที่คล้ายคลึงกันด้วย

จุดมุ่งหมายของการปฏิบัติตามแนวทางของฤๅษีคืออะไร

จุดมุ่งหมายของฤๅษีคือการเข้าใจในธรรมชาติและกฎของธรรมชาติ ซึ่งหมายรวมไปถึงการ
เรียนรู้และฝึกฝนศาสตร์แขนงต่างๆ อาทิเช่น โหราศาสตร์ การแพทย์ การปฏิบัติสมาธิ ฯลฯ
พวกเราต้องรักษาศาสตร์เหล่านี้ไว้ให้คงอยู่ไปจนถึงคนรุ่นหลัง

อย่างไรก็ตาม ในฐานะที่เป็นชาวพุทธ ฤๅษียังต้องถือประโยชน์ให้แก่สรรพสัตว์อย่างเต็ม
ความสามารถและตระหนักถึงความจริงอันสูงสุดที่พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้ไว้เมื่อกว่า ๒๕๐๐
ปีก่อน ในขณะที่มีบางอย่างทำให้เกิดความลุ่มหลงได้ง่ายจากการปฏิบัติตามแนวทางนี้
อย่างเช่น เวทย์มนต์หรือการทำนายโชคชะตา ผู้นั้นจะต้องไม่ลืมจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของ
การฝึกฝนปฏิบัติ ซึ่งก็คือการก่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พร้อมทั้ง
เผยแพร่และดำรงพระพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่องและไม่ย่อท้อเพื่อให้ศาสนาคงอยู่ตลอดไป
เช่นเดียวกับการฝึกฝนปฏิบัติจิตวิญญาณของตนควบคู่ไปด้วย

ไม่ว่าใครก็สามารถเป็นฤๅษีได้ใช่ไหม

ตามหลักการแล้วใช่ แต่ในความเป็นจริง จะมีกำหนดระยะเวลาในการฝึกฝนก่อนที่ผู้นั้นจะ
สามารถเป็นฤๅษีได้พร้อมทั้งมีปฏิญาณในการฝึกฝนแต่ละวันซึ่งมักจะเป็นเรื่องค่อนข้างยาก
ทำให้คนส่วนใหญ่ล้มเลิกความคิดไปอยู่เสมอ นอกจากนี้ เป็นเรื่องที่ย่ำแย่อย่างยิ่งที่ต้องมี
ครูบาอาจารย์ผู้มีความสามารถและเป็นผู้ปฏิบัติอยู่แล้ว เพื่อสามารถที่จะบวชเราเข้าสู่ขบวนการ
ได้ และสืบเนื่องจากปฏิญาณในการปฏิบัติที่เข้มงวด จึงมีความจำเป็นที่อาจารย์จะต้องมีการ

ทดสอบลูกศิษย์เพื่อดูความทุ่มเทและความเอาจริงเอาจังต่อชนบนี้ หลายคนเข้ามาบวชใน
สายชนบฤาษีได้ตั้งสัตย์ปฏิญาณที่จะรักษาศีลไปตลอดชั่วชีวิต การเป็นฤาษีจึงไม่ใช่เรื่อง
ทุกคนจะทำได้และเป็นการตัดสินใจที่ต้องคิดใคร่ครวญให้รอบคอบ

ศีลที่ฤาษีต้องรักษามีอะไรบ้าง

ส่วนใหญ่โดยพื้นฐานที่ต้องปฏิบัติตามนั้นค่อนข้างง่าย เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้าได้ออกแบบไว้
ให้เหล่าสาวกของพระองค์ทั้งหมดอยู่แล้ว แบ่งออกเป็นทางกาย วาจา และใจ

กายกรรม

- เว้นจากการฆ่าและเบียดเบียนสัตว์
- เว้นจากการลักทรัพย์
- เว้นจากการประพฤตินิโคตในกาม

วจีกรรม

- เว้นจากการพูดเท็จ
- เว้นจากการพูดส่อเสียด
- เว้นจากการพูดคำหยาบ
- เว้นจากการพูดเพ้อเจ้อเหลวไหลไร้สาระ

มโนกรรม

- เว้นจากการคิดฟุ้งเล็ง อยากรได้ในทรัพย์ของคนอื่น มาเป็นของตนเอง
- เว้นจากการคิดอาฆาตพยาบาท จองเวรกับใคร

- เว้นจากการความเห็นที่ผิด ไม่ตรงตามจริง

ดังที่กล่าวมานั้นเป็นศีลที่ใช้ควบคุมกาย วาจาและใจ ซึ่งเป็นหลักอริยมรรค ๘ ของพระพุทธเจ้าและเป็นการออกแบบเพื่อให้เกิดการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแก่เหล่าสาวกทุกคนในพุทธศาสนา

เหล่านี้เป็นศีลพื้นฐานที่สุด และยังมีข้อปฏิบัติอื่นๆอีกอย่างเช่น การกินอย่างไร เวลาไหน ต้องเข้านอนเวลาไหน ควรมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างไร ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราจดจ่อ มีสมาธิไปตลอดวัน มีหลายคนสนใจในแนวทางการเป็นฤๅษีเพราะดูเหมือนจะมีวิธีการเข้าถึงในการปฏิบัติที่ไม่เข้มงวด จริงๆแล้วการถือปฏิบัติตามสายนี้ยากกว่าการเป็นพระสงฆ์ในหลายๆประการด้วยกัน พระสงฆ์นั้นจะได้รับการสนับสนุนจากสังฆะด้วยตนเองและจากฆราวาส ได้รับการช่วยเหลือให้มีความเป็นอยู่ที่ดีที่สุดในเมื่อเอื้อต่อการรักษาศีลและการปฏิบัติธรรมในแต่ละวัน ส่วนฤๅษีนั้น จะไม่ได้รับการสนับสนุนในด้านนี้และต้องช่วยเหลือตนเอง นี่คือนี่เหตุผลที่ว่าทำไมบุคคลนั้นจะต้องมีการทดสอบถึง ๓ ปีและใช้เวลาอีก ๓ ปีภายใต้คำแนะนำดูแลของอาจารย์ หากไม่มีคำแนะนำจะเป็นเรื่องง่ายมากที่บุคคลนั้นจะหลงไปกับมายาของตนเอง หลงคิดไปว่ากำลังเดินไปในทางที่ถูกต้อง แต่แท้ที่จริงแล้วกำลังหลอกตนเองและผู้อื่นอยู่ มันคล้ายเป็นการรักษาสมดุล เนื่องจากฤๅษีมักอยู่กับตัวเองเป็นส่วนใหญ่ จึงขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่จะรักษาสมดุลระหว่างการประพฤติดีประพฤติชอบและการมุ่งไปสู่เป้าหมายของตน

ในขอบของฤๅษีนั้น มีพระธรรมคำสอนหนึ่งของพระพุทธองค์ที่นำมาปรับใช้ในการควบคุมการกระทำต่างๆของพวกเราได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นทางด้านกายกรรม วจีกรรมหรือ

มโนกรรม นั่นก็คือการปฏิบัติและฝึกฝนตามหลักพรหมวิหาร ๔ แบ่งออกเป็น เมตตา กรุณา มุทิตาและอุเบกขา

การปฏิบัตินี้มีความคล้ายคลึงกับการฝึกฝนเรื่องโพธิจิตในสายมหายาน ความจริงแล้ว ใน คัมภีร์ของมหายาน หลักพรหมวิหารนั้นถือเป็นพื้นฐานในการพัฒนาโพธิจิต จุดมุ่งหมายใน คำสอนทั้งสองนี้เป็นไปเพื่อการพัฒนาความเมตตากรุณาอันแท้จริงและความรักต่อสรรพ สัตว์โดยการใช้ความรักและเมตตานี้ไปพร้อมกับปัญญา ด้วยวิธีนี้เอง การกระทำต่างๆ ของ เราจะเกิดเป็นความบริสุทธิ์และความถูกต้องตั้งามหากเราได้กระทำไปเพื่อเกื้อประโยชน์ต่อ ผู้อื่นและด้วยความเข้าใจที่ชัดเจนถูกต้อง

การปฏิบัติในแต่ละวันจะประกอบด้วยอะไรบ้าง

จริงๆ ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลและสิ่งที่เขาตั้งไว้เพื่อทำให้บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายโดยรวม ของการเป็นฤๅษีคือการศึกษาและฝึกฝนศาสตร์ต่างๆ การควบคุมจิตใจของตน เจริญใน เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา

และที่สำคัญที่สุดคือการช่วยให้ผู้อื่นได้ค้นพบและก้าวไปบนหนทางแห่งการหลุดพ้น ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับเส้นทางแห่งโพธิสัตว์ในสายมหายาน

เพื่อเป็นการตอบคำถามในข้อนี้ การปฏิบัติในแต่ละวันจะประกอบไปด้วย การทำสมาธิ สวด มนต์ ศึกษาและปกป้องธรรมชาติและธรรมะ รวมไปถึงคงความสมดุลระหว่างโลกที่มองไม่

เห็นด้วยตาเปล่ากับโลกที่เราเห็นได้ด้วยตาเปล่า ซึ่งแสดงทั้งหมดออกมาในรูปแบบไหนนั้น จะแตกต่างกันไปตามผู้ปฏิบัติแต่ละคน

การเป็นฤๅษีในพุทธศาสนา มีจุดมุ่งหมายคือการหลุดพ้นด้วยใช้ไหม

ใช่ ถึงแม้ผู้ปฏิบัติบางคนยินดีเลื่อนการเข้าสู่สภาวะหลุดพ้นออกไปเพื่อที่จะได้มีชีวิตอยู่ในโลกและสร้างประโยชน์ให้ผู้อื่น ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการปฏิบัติตามแนวทางโพธิสัตว์ของสายมหายาน แต่ต่างกันตรงที่การปฏิบัติของฤๅษีนั้นจะขอให้คงอยู่จนกระทั่งพระพุทธเจ้าองค์ต่อไปจะได้ลงมาประสูติ พวกเขาตั้งสัตย์ปฏิญาณที่จะได้เป็นสาวกของพระองค์ ส่วนการปฏิบัติตามแนวทางโพธิสัตว์เป็นการคงอยู่ในโลกตราบจนกระทั่งสิ่งมีชีวิตสุดท้ายได้เข้าสู่การหลุดพ้น

การอธิบายที่ข้าพเจ้าได้ยกขึ้นมากล่าวนี้เป็นเพียงแนวทางของสายชนบเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดแทนสายชนบอื่นๆได้ เพราะในแต่ละสายสกุลอาจจะมีการตั้งจิตปรารถนาไปตามแบบของตน บางสายตั้งจิตเพื่อให้ได้ไปเกิดในพรหมโลก บางสายหวังที่จะเข้าถึงสภาวะจิตที่เป็นสมาธิสูงสุดเพื่อจะได้ไปเกิดในอรุปาวจรภูมิ ที่ซึ่งพวกเขาจะสามารถปฏิบัติธรรมได้ต่อไปจนกระทั่งหลุดพ้น สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับแต่ละสายสกุลและตัวบุคคลเป็นสำคัญ

ท่านช่วยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเชื่อมโยงระหว่างศาสตร์ต่างๆและจิตวิญญาณได้ไหม สำหรับดิฉันมันน่าจะต้องไปด้วยกันโดยไม่สามารถละสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เลยในการปฏิบัติ

ใช่ เป็นเรื่องจริง ศาสตร์หลายๆแขนงต้องพึ่งพาเกี่ยวข้งกัน และศาสตร์ทุกแขนงนั้นมีความเชื่อมโยงกับจิตวิญญาณ จริงๆแล้วสองสิ่งนี้แทบจะไม่แตกต่างกันเลย ศาสตร์ต่างๆเป็นวิธีหนึ่งที่จะได้ฝึกจิตและนำไปสู่จิตวิญญาณ มันเหมือนกับการเชื่อมโยงระหว่างร่างกายและพลังงานที่ต้องเกิดร่วมกันและพึ่งพาอาศัยกัน

การฝึกฝนในศาสตร์ต่างๆเปรียบได้เป็นโลกียธรรม ส่วนเป้าหมายบนเส้นทางแห่งจิตวิญญาณนี้คือการตระหนักรู้ในโลกุตระธรรม ขณะที่ยังใช้ชีวิตอยู่ในโลกียธรรม เราสามารถใช้ศาสตร์ต่างๆเพื่อช่วยให้เราอยู่ในสถานะที่ดีขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นมีสถานะที่ดีขึ้นเพื่อการหลุดพ้น ยกตัวอย่างเช่น อาจจะเป็นเรื่องยากที่จะปฏิบัติธรรมหากมีร่างกายที่เจ็บป่วยและอ่อนแอ โดยการใช้ศาสตร์ทางการแพทย์ เราก็จะสามารถรักษาตัวเองหรือผู้อื่นเพื่อให้เขาเหล่านั้นมีความสบายเพิ่มขึ้นและหันความสนใจจากความเจ็บป่วยมาสู่การปฏิบัติธรรมได้ ด้วยวิธีนี้เอง ฤๅษีจึงเป็นผู้ปกป้องศาสตร์ต่างๆและชี้้นำให้คนหันหน้าเข้าหาธรรมะจากการฝึกฝนปฏิบัติในศาสตร์นั้นๆ

ท่านช่วยบรรยายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายและรูปลักษณะของฤๅษีได้ไหม

เครื่องนุ่งห่มที่สวมใส่อยู่นั้นมี ๓ แบบ ผ้าสีขาว สีน้ำตาลแดงและหนังสัตว์ เมื่อก่อนฤๅษีอาศัยอยู่ในป่าและไม่มีการติดต่อกับผู้คนเลย บางครั้งจึงต้องทำเสื้อผ้าขึ้นมาจากสิ่งที่เจอซึ่งมักจะเป็นซากสัตว์ ตามประเพณีดั้งเดิมการนุ่งห่มหนังสัตว์เป็นสัญลักษณ์หมายถึงว่าผู้นั้น

เป็นผู้ปฏิบัติขั้นสูง เหตุเพราะเขาจะต้องอาศัยอยู่ในป่าเป็นเวลานานพอสมควร จึงสามารถพบวัสดุเช่นนั้นได้

อย่างไรก็ตาม ในยุคนี้เราได้ใช้ผ้าลายหนังสือตัวแทนหนังสือจริงเพื่อเป็นการระลึกถึงประเพณีเก่าแก่นี้ ในสมัยก่อน ฤๅษีจะไม่มีการฆ่าสัตว์ใดๆเพื่อความสบายส่วนตนและปัจจุบันก็ยังมี การสืบทอดมคตินี้เรื่อยมา

หากเราไปค้นในพุทธคัมภีร์ต่างๆที่พูดถึงเครื่องนุ่งห่มของโยคีในพุทธศาสนานั้น เกือบทุกเรื่องราวกล่าวว่าพวกเขาห่มผ้าสีขาวหรือชุดสีขาว เรื่องราวของท่านชีวกโกมารภัจจ์สามารถบรรยายภาพการปฏิบัติสายนี้ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ในประเทศไทย การนุ่งห่มผ้าลายหนังสือตัวนั้นกำลังเป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้น

ในแง่รูปลักษณ์ด้านอื่นๆนั้น ฤๅษีจะไม่มี การตัดผมหรือเคราเลยในช่วง ๓ ปีแรกหลังจากที่ได้เข้ามาอยู่ในสายสกุลนี้ เพราะฤๅษีทุกคนจะได้รับการถ่ายทอดพลังจากดวงวิญญาณของฤๅษีตนก่อนและจากครูบาอาจารย์ต่างๆ การตัดผมนั้นจึงถือเป็นการตัดขาดสิ่งที่ยึดโยงกับพลังและทำลายพันธสัญญาที่ผู้นั้นได้ให้ไว้ด้วย

กรณอธิบายความสำคัญของการไม่ตัดผมเลยเป็นเวลา ๓ ปีเพิ่มเติมได้ไหม

ประเด็นไม่ได้อยู่ที่เส้นผมเลย มันเป็นเรื่องของการได้ให้พันธสัญญาไว้และสามารถรักษามันไว้ให้ได้มากกว่า การรักษาคำพูดและบำเพ็ญเพียรตามวิถีตาสในแบบต่างๆหรือการปฏิบัติ

อย่างอุกฤษฏ์ถือเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในชีวิตของผู้เป็นฤๅษี ซึ่งเป็นกระทำได้โดยการให้พันธสัญญา อุทิศให้แก่เทพเจ้า ครูบาอาจารย์และแก่ตนเอง การรักษาพันธสัญญาที่ให้ไว้ได้นั้น ถือเป็นความสำเร็จขั้นเริ่มต้นที่จะทำให้ผู้นั้นสามารถเลื่อนไปสู่การฝึกฝนปฏิบัติขั้นต่อไป

การทำผิดพันธสัญญาจึงหมายความว่าผู้ปฏิบัติผู้นั้นยังไม่พร้อมและจำเป็นต้องฝึกฝนเพิ่มเติมโดยการเริ่มให้พันธสัญญาใหม่ เมื่อมีการบริกรรมคาถา สัจจะของบุคคลหนึ่งบุคคลใดจะถือเป็นที่มาแห่งพลังของบุคคลนั้น การที่ผู้นั้นทำผิดพันธสัญญาจึงถือเป็นการทำลายไม่เพียงแต่ทางด้านจิตใจแต่เป็นด้านจิตวิญญาณเลยทีเดียว

ถ้ารักษาพันธสัญญาไว้ได้ ผู้นั้นก็จะมีการพัฒนาและมีวิวัฒนาการทางจิตวิญญาณ พลังทางจิตวิญญาณหรือที่เรียกว่าฤทธิ์เดชนั้นสามารถพัฒนาขึ้นได้ ซึ่งสามารถช่วยช่วยเหลือผู้อื่นและทำให้เกิดความก้าวหน้าในเส้นทางของเรา

อย่างไรก็ตาม มักจะมีผู้ที่นำไปใช้ในทางที่ผิดอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือใช้ทำร้ายผู้อื่น นี่คือเหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมผู้ขึ้นทางจิตวิญญาณจึงมีความสำคัญมาก เพราะผู้นั้นจะสามารถช่วยไม่ให้เราหลงออกไปจากเส้นทาง

ฤๅษีสามารถดึงเอาพลังกำลังและพลังออกมาจากหนังสัตว์ได้ไหม มันทำให้ดิฉันนึกถึงชนพื้นเมืองอเมริกันที่นุ่งห่มหนังหมี หนังสุนัขจิ้งจอกหรือหนังกวาง

ทั้งใช่และไม่ใช่ หนังของสัตว์บางชนิดถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่โดยทั่วไปแล้ว หนังสัตว์มีไว้

เพื่อจุดประสงค์ ๒ ประการ ข้อหนึ่งคือเป็นการป้องกันไม่ให้พลังงานของเราลดลงขณะทำสมาธิ มันทำหน้าที่เป็นปราการป้องกันพลังงานด้านลบ หรือพลังงานจากความคิดทางโลก ข้อสองเป็นเหมือนสัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงการมีชัยเหนือจิตที่ "มีความเป็นสัตว์" ของผู้นั้น ซึ่งในความเป็นจริง หนึ่งสัตว์สามารถให้ความอบอุ่นและพิสูจน์แล้วว่าเป็นวัสดุที่ดีในการทำเสื้อผ้านุ่ม

แน่นอนว่าฤๅษีจะต้องไม่เขินฆ่าสิ่งใดเพื่อประโยชน์ของตน หนึ่งสัตว์นั้นจะต้องเป็นสิ่งที่เจอมา ซึ่งหมายความว่าต้องมาจากสัตว์ที่หมดอายุขัยตามเหตุแห่งธรรมชาติ

ในสายสกุลนี้ มีผู้ชายเป็นส่วนใหญ่ใช่ไหม

ในปัจจุบันมีผู้หญิงในชนบนี้อยู่บ้าง ข้าพเจ้าเคยได้ยินว่ามีฤๅษีผู้หญิงอยู่เพียงหนึ่งหรือสองคนในชนบทของไทย อย่างไรก็ตาม มีผู้หญิงหลายคนที่กำลังฝึกฝนปฏิบัติอยู่ในชนบทของทิเบต เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้จำกัดอยู่แต่กับผู้ชายเพียงอย่างเดียว เพียงแต่ผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ซึ่งก็ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงจะไม่สามารถเป็นฤๅษีหรือโยคีนี้ได้

มีกฎที่เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ของฤๅษีกับเพศตรงกันข้ามไหม

แน่นอนอยู่แล้วที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเราด้วยความเกี่ยวข้องกับเพศตรงกันข้ามอย่างไร แต่กฎของฤๅษีว่าด้วยเรื่องการประพฤตินั้นจะไม่เข้มงวดเท่ากับที่พระสงฆ์ถือใช้อยู่ ฤๅษีบางคน

แต่งงานและมีคู่ครอง ในขณะที่บางคนถือครองความเป็นพรหมจรรย์ตลอดชีวิต ถึงแม้บางคนจะมีคู่ครอง แต่ก็ยังมีกฎที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ทางเพศนั้นจะถูกเห็นชอบเมื่อไหร่และอย่างไร

โดยทั่วไปแล้วฤๅษีจะมีปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงกันข้ามมากกว่าพระสงฆ์ ฤๅษีที่เข้ามาอยู่ในชุมชนโดยการสอนหรือเผยแพร่วิชาความรู้มักจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงกันข้าม ยกตัวอย่างเช่นฤๅษีที่ฝึกวิชาทางการแพทย์ก็ต้องรักษาคนไข้ทั้งหญิงและชายเหมือนกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกผู้ที่จะให้การช่วยเหลือ

ทุกอย่างถูกสอนถ่ายทอดด้วยการบอกเล่าใช้ไหม หรือมีการจดบันทึกไว้ด้วย

เป็นการสอนถ่ายทอดด้วยขนบธรรมเนียมของการบอกเล่าปากเปล่าอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามในหลายๆศาสตร์ที่ต้องมีการศึกษา ทดลองนำมาใช้และสืบสานต่อไป จะมีการเขียนเป็นตำราไว้เพื่อถ่ายทอดต่อไปให้ผู้อื่นเช่นกัน มีคัมภีร์อยู่หลายเล่มที่ถูกค้นพบโดยฤๅษีและได้รับการจดบันทึกไว้ คัมภีร์พระเวทเป็นตัวอย่างหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางที่สุด

ศิลปะบางข้อที่ฤๅษีถืออยู่นั้น มีเรื่องการถ่ายทอดข้อมูลที่ตนได้รับมาเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่สรรพสัตว์อื่นๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสามารถทำได้โดยการสั่งสอนหรือการเขียนตำรา สำหรับบางคนที่มีลูกศิษย์ลูกหาหรือตั้งสถาบันขึ้นมาก็สามารถสอนลูกศิษย์ได้หลายๆคน ขณะที่บางคนซึ่งนิยมความสันโดษก็มักจะเขียนตำรา

เคยได้ยินมาว่าบางครั้งมีข้อมูลที่ถูกละออกจากตำราโดยตั้งใจ เป็นเรื่องจริงหรือไม่

ใช่ เป็นเรื่องจริง เหตุผลหนึ่งที่ข้อมูลบางอย่างถูกละออกไป เพราะต้องการป้องกันคนอ่านไม่ให้ฝึกปฏิบัติอะไรบางอย่างที่อยู่เหนือความเข้าใจของพวกเขา ข้อมูลอาจจะถูกละออกไป เพราะเห็นว่าเป็นองค์ความรู้พื้นฐานทั่วไปและไม่จำเป็นต้องผนวกเข้ามาด้วยเช่นกัน อาจเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้จากครูบาอาจารย์ ตำราไม่ได้มีไว้ให้พวกเราเรียนรู้ ตำราเป็นตัวช่วยในการเล่าเรียนและเป็นแหล่งอ้างอิงที่ใช้ในการเชื่อมโยงเราเข้ากับครูบาอาจารย์ผู้มากความรู้

เป้าหมายของการเป็นฤๅษีคือการทำความเข้าใจและฝึกฝนศาสตร์ทั้งหมดหรือไม่ ทำไมถึงเลือกศึกษาเพียงบางเรื่องและไม่เลือกศึกษาเรื่องอื่นๆ

คงจะต้องใช้เวลานับหลายร้อยปีเพื่อที่จะศึกษาศาสตร์ที่มีทั้งหมดให้แตกฉาน แน่แน่นอนว่าบุคคลหนึ่งอาจต้องใช้องค์ความรู้ในการทำงานจริงมากกว่าหนึ่งศาสตร์ แต่การที่จะให้แตกฉานในศาสตร์หนึ่งๆนั้นต้องใช้เวลาชั่วชีวิตหรือมากกว่านั้น บ่อยครั้ง ปรัชญาและทฤษฎีที่ถูกใช้ในศาสตร์หนึ่งศาสตร์ใดอาจมีความคาบเกี่ยวกับที่มีอยู่ในศาสตร์อื่น ยกตัวอย่างเช่น ศาสตร์แห่งตัวเลข การดูลายมือและโหราศาสตร์มีทฤษฎีที่คล้ายคลึงกันมาก

บุคคลหนึ่งอาจสามารถใช้ศาสตร์หลายศาสตร์ที่ทฤษฎีมีความคาบเกี่ยวกันเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้นได้ด้วย ส่วนเหตุผลที่เราจะศึกษาสิ่งไหนนั้น มันขึ้นอยู่กับอุปนิสัยและตัวเลือกที่มี ซึ่งเป็นตัวเลือกไม่ว่าจะจากปฏิบัติเองหรือจากครูบาอาจารย์ แต่บางครั้งเราอาจ

ไม่ได้เป็นผู้เลือก อาจารย์ของเราจะเป็นผู้เลือกให้

มีคำสอนไหนที่สูญหายหรือถูกลืมไปบ้างไหม

มีอยู่แล้วแน่นอน ศาสตร์หลายๆศาสตร์ได้สูญหายไป หรือข้อมูลบางอย่างขาดหาย หรือมีอยู่ในครุบาอาจารย์รุ่นสุดท้าย ข้อมูลเหล่านี้ถือเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ และข้าพเจ้าเองอยากกระตุ้นให้คนออกไปค้นหาข้อมูลของแท้จากแหล่งที่น่าเชื่อถือเพื่อที่จะได้อุรักษ์องค์ความรู้ที่แท้จริงนี้ไว้ ไม่ใช่ข้อมูลเพียงเพื่อการโฆษณาค้าขาย

ในประเทศไทย มีสายสกุลและชนบทที่ฝึกปฏิบัติแตกต่างกันอยู่หลายอย่างใช่ไหม

ใช่ โดยส่วนตัวแล้วข้าพเจ้าสามารถเล่าให้ฟังได้ ๒ สายสกุล หนึ่งเป็นชนบททางเหนือซึ่งมีรากเหง้าอยู่ในดินแดนอย่างธิเบตและพม่า อีกชนบทคือชนบทไทยเขมรซึ่งมีรากเหง้าอยู่ในแถบภาคกลาง ภาคตะวันออกของไทยและในกัมพูชา ๒ ชนบนี้อาจจะดูแตกต่างกันแต่ใจความคำสอนหลักมีความคล้ายคลึงกันมาก

สิ่งหลักที่แตกต่างกันคือภาษาที่ใช้ในการสวดและในตำรา ส่วนในแถบอื่น ภาษาที่อยู่ทางแถบอีสานนั้นจะมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยกับภาษาที่อยู่ทางใต้ ด้วยเหตุที่ประเทศไทยถูกแบ่งออกเป็น ๔ ภาคใหญ่ๆ สายชนบทก็จะถูกแบ่งเช่นเดียวกัน

แต่ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงสายชนบทที่มีรากเหง้าอยู่ในกัมพูชาว่าได้รับอิทธิพลจาก

ชนบธรรมเนียมจากพระเวทมากกว่า ในขณะที่สายชนบททางเหนือจะได้รับอิทธิพลมาจากการฝึกปฏิบัติของทางพม่าและแถบหิมาลัย

ฤๅษีมีสถานะเท่าเทียมกันกับของพระสงฆ์หรือไม่

เนื่องด้วยในประเทศไทย ชนบนี้ได้สูญหายไปค่อนข้างมาก สถานะของฤๅษีจึงขึ้นอยู่กับแถบที่พวกเขาอยู่อาศัย ในชนบทของไทย โดยเฉพาะในแถบอีสานนั้น ฤๅษียังมีคงบทบาทในชุมชนอยู่ในเมืองหลายแห่ง ผู้คนส่วนใหญ่ไม่รู้จักสายชนบนี้แล้วและให้การเคารพบูชาฤๅษีน้อยลงด้วย แต่แน่นอนว่าเป็นเพียงการกล่าวอย่างกว้างๆ เพราะไม่ว่าเราจะไปที่ไหน ก็จะต้องมีคนที่ย้ำได้และให้ความเคารพชนบนี้พอกๆกับคนที่ไม่รู้จักเช่นกัน

เพื่อเป็นการตอบคำถามในข้อนี้ โดยทั่วไปแล้ว ในประเทศไทยสถานะของพระสงฆ์จะสูงกว่าของฤๅษี ซึ่งยึดเอาระบบการถือศีลเป็นที่ตั้ง พระสงฆ์ถือศีล ๒๒๗ ข้อ ในขณะที่ฤๅษีถือศีลได้ตั้งแต่ ๙ ถึง ๑๐๘ ข้อ ถ้านำเอาศีลเป็นเพียงที่ตั้ง พระสงฆ์ก็จะมีสถานะที่สูงกว่า แต่อย่างไรก็ดี ถ้าจะให้พูดถึงในแง่เรื่องการฝึกปฏิบัติจริงและการบรรลุทางจิตวิญญาณนั้น มีฆราวาสหลายๆคนด้วยซ้ำที่สามารถพัฒนาไปในระดับที่ไกลกว่าฤๅษีหรือพระสงฆ์ ศีลที่เราถือกันอยู่จริงๆแล้วนั้นแทบจะไม่มีมีความสำคัญมากไปกว่าการประจักษ์แจ้งทางปัญญาที่ได้รับจากการปฏิบัติเลย

มีฤๅษีท่านใดไหมที่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในชนบทธรรมเนียมของไทย

มีแน่นอน ตามตำนานและในคัมภีร์กล่าวว่าในชนบทของไทยนั้น มีฤๅษีที่สำคัญอยู่ ๑๐๘ ตน แต่ทั้งนี้ ข้าพเจ้าพูดได้ว่ามีประมาณ ๑๘ ตนที่เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี ท่านเหล่านี้รวมไปถึง ปู่ฤๅษีตาไฟ, ปู่ฤๅษีตาแว้ว, ปู่ฤๅษีนารท (นารอด), พระฤๅษีนารายณ์, พ่อปู่เพชรฉลูภัณฑ์ (พระวิศวกรรม), ปู่ฤๅษีหน้าเสือ ฯลฯ

ฤๅษีแต่ละท่านมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาและมีคุณสมบัติเฉพาะที่ทำให้แตกต่างไปจาก ฤๅษีตนอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น ปู่ฤๅษีตาแว้วจะเป็นที่รู้จักในการปฏิบัติทางด้านเล่นแร่แปรธาตุ และยาสมุนไพรร ปู่ฤๅษีตาไฟเป็นที่รู้จักในการปฏิบัติทางการทำสมาธิและอิทธิฤทธิ์

มีชนบทหลายสายที่ได้สืบร่องรอยสายสกุลจนย้อนกลับไปถึงท่านฤๅษีที่สำคัญเหล่านี้ มีหลายคนเป็นช่องทางในการสื่อสารกับดวงวิญญาณของท่านฤๅษีเหล่านี้และให้ท่านได้กระทำการต่างๆผ่านร่างกายของตน ท่านฤๅษีทั้งหมดนี้ได้ออกไปจากภพภูมิของกายหยาบแล้วแต่ยังเป็นผู้ชี้แนะและเป็นครูบาอาจารย์เพื่อช่วยเหลือสรรพสัตว์ ท่านฤๅษีทั้งหมดที่กล่าวถึงในด้านบนนั้น ไม่มีตนใดที่อยู่ในร่างเยี่ยงมนุษย์แล้ว ยกเว้นแต่จะเลือกอาศัยร่างของมนุษย์เป็นการชั่วคราวเพื่อแสดงกิจกรรมบางอย่าง และนี่คือเรื่องราวบางส่วนของฤๅษีในประวัติศาสตร์ ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ย้อนกลับไปเมื่อพันๆปีก่อน

ในยุคหลังยังปรากฏว่ามีฤๅษีอยู่ อย่างเช่นฤๅษีสุเทพ ผู้เป็นที่รู้จักจากการอาศัยอยู่ในดอยสุ

เทพที่จังหวัดเชียงใหม่ ท่านมีส่วนในกิจกรรมสำคัญหลายๆอย่าง เช่นการดลใจและวางแผน ในการสร้างเมืองลำพูน ทุกวันนี้ยังฤกษ์ในยุคนั้นอยู่บ้างที่มีลูกศิษย์มากมายและเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีในประเทศไทยและในต่างประเทศ ถ้าให้เอ่ยบางชื่อ ก็คือฤกษ์สมพิศ ฤกษ์เพชรดำ ปันฤกษ์และฤกษ์โสฬส

ในที่นี้ เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเอ่ยถึงความแตกต่างระหว่างฤกษ์ที่ผ่านการบวชกับร่างทรง ฤกษ์ที่ผ่านการบวชนั้นคือผู้ที่ผ่านการฝึกฝนเป็นเวลาหลายปีภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ผ่านการบวชและมีความสามารถ ได้รับการบวชอย่างถูกต้องตามสายสกุลและขนบ เป็นผู้ทรงศีลและมีการปฏิบัติที่สอดคล้องกัน

ร่างทรงคือฆราวาสผู้มีความเชื่อมโยงกับเทพ ดวงวิญญาณหรือครูบาอาจารย์ (ฤกษ์ในอดีต)และเป็นช่องทางให้พลังงานของท่านเหล่านั้นได้สื่อสารทำงานผ่านทางร่างกายของตนเอง บุคคลผู้นี้จะต้องอุทิศชีวิตให้ท่านและรักษาสายสัมพันธ์นี้ไว้แต่ก็มีอิสระที่จะได้ใช้ชีวิตตามปกติ โดยทั่วไปพวกเขาจะถือศีล ๕ ของฆราวาสและอาจเพิ่มการถือศีลบางข้อขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของเทพองค์นั้นๆ ยกตัวอย่างเช่นร่างทรงของพระคิระจะงดเว้นการทานเนื้อวัว เพราะวัวเป็นพาหนะของพระคิระและถือเป็นสัตว์ที่ศักดิ์สิทธิ์

ส่วนใหญ่ร่างทรงผู้มีช่องทางสื่อสารกับดวงวิญญาณของฤกษ์ และบางครั้งรวมไปถึงผู้ที่มีช่องทางสื่อสารกับพระคิระ จะนุ่งห่มผ้าแบบฤกษ์ในเวลาที่ยิ่งศักดิ์สิทธิ์นี้รวมไปถึงนุ่งห่มผ้าลายหนังสือสัตว์และถือไม้เท้า ฯลฯ บางครั้งร่างทรงเหล่านี้จะไว้ผมและเครายาวตามความต้องการของดวงวิญญาณ สำหรับหลายคน จึงเป็นการยากที่จะให้แยกแยะระหว่างฤกษ์ที่ผ่านการบวชมาจริงกับร่างทรง

ฤาษีคือผู้ที่สืบเนื่องการปฏิบัติและสัจยปฏิบัติที่เขารหรือเธอได้ให้ไว้และกระทำการเพื่อยังประโยชน์แก่ผู้อื่น ส่วนร่างทรงเป็นกระทำการเหมือนร่างสำหรับดวงวิญญาณของจิตอื่น นี้คือข้อแตกต่างหลัก

ทำไมคนจึงตัดสินใจเลือกเส้นทางนี้

ฤาษีเป็นผู้ปกป้องและเป็นอาจารย์ผู้สั่งสอนศาสตร์ต่างๆ บุคคลที่อุทิศตนเพื่อการรักษาศาสตร์ควบคู่ไปกับการตั้งจิตปรารถนาที่จะได้ฝึกฝนจิตวิญญาณอย่างเข้มข้นนั้น จะสามารถก่อประโยชน์ให้เกิดแก่ชนบนี้และจะได้ประโยชน์อันใหญ่หลวงกับตนเองด้วย

ถึงแม้จะมีศีลและวิธีฝึกฝนที่ต้องปฏิบัติตาม วิธีของฤาษีก็ไม่ได้จำกัดการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเลย ด้วยวิธีนี้ ผู้นั้นจะสามารถศึกษาการแพทย์ได้จนลุล่วงและนำไปใช้เพื่อการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นต้น

หากผู้นั้นครองสมณะเพศ ไม่ว่าจะอย่างไร เขาจะไม่สามารถฝึกฝนและศึกษาไปได้จนถึงระดับเดียวกันในระหว่างที่ต้องรักษาศีล ยิ่งไปกว่านั้น เขายังมีอิสระที่จะได้ท่องเที่ยวไปอย่างเสรีเช่นเดียวกับการปลีกวิเวกเข้าสู่ป่าหรือภูเขา ซึ่งบางครั้งถือเป็นสิ่งลำบากสำหรับพระสงฆ์ เนื่องด้วยพระสงฆ์นั้นต้องพึ่งพาการอุปถัมภ์จากฆราวาส

มีการเรียกร้องสิ่งใดเป็นพิเศษก่อนที่อาจารย์จะยอมรับใครเป็นศิษย์ใหม่

แน่นอน เมื่อไหร่ก็ตามที่ผู้ใดได้ก้าวเข้าสู่ธรรมเนียมความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับศิษย์แล้ว จะมีการทดสอบอยู่หลายครั้ง ซึ่งลูกศิษย์จะต้องผ่านไปให้ได้ก่อนที่อาจารย์จะยอมรับเราเป็นศิษย์ โดยเฉพาะข้อเรียกร้องก่อนการเป็นฤๅษี จะยังมีมากและใช้เวลานานกว่าจะสมหวัง

ปัจจุบันนี้ ดูเหมือนว่ามีหลายคนสนใจการเรียนรู้อาจารย์กลับเหล่านี้และได้เข้ามาอยู่ในชนบ อย่างไรก็ตามไม่ค่อยมีการไตร่ตรอง เป็นเรื่องน่าอายที่องค์ความรู้ได้ถูกนำมาขายแถมผู้คนไม่ได้เข้ามาศึกษาและสร้างสัมพันธภาพอย่างจริงจัง พอคนได้เข้ามาแล้วเกิดอยากเปลี่ยนใจหรือเริ่มเบื่อ มันไม่ง่ายเลยที่จะทิ้งสถานภาพนี้ไปเฉยๆและบ่อยครั้งก็มักจะเกิดปัญหาตามมา ข้าพเจ้าจึงอยากแนะนำว่าอยากให้คิดไตร่ตรองอย่างถ่วงถ่วงทุกแง่มุมในการเข้ามาศึกษาสิ่งนี้ ไม่ใช่เพียงเพราะความอยากชั่ววูบ

อาจารย์ทุกท่านมีวิถีวัดความพร้อมของศิษย์ในแบบของท่านเอง บ่อยครั้งมีความจำเป็นที่ต้องใช้เวลาอยู่ร่วมกับอาจารย์เป็นเวลาหลายๆเดือนก่อนที่จะรับเป็นศิษย์ มันไม่ใช่เพียงแค่เรื่องเงินอย่างที่หลายๆคนคิด มันเป็นเรื่องของการอุทิศตน การให้พันธสัญญาและความตั้งใจที่จะเรียนรู้

ที่สำคัญที่สุด มันเป็นเรื่องการให้ความทุ่มเทและพิสูจน์ให้อาจารย์เห็นว่าเราได้ฝึกฝนอยู่และซึมซับสิ่งที่ถูกสอนจริงพร้อมทั้งได้นำไปปฏิบัติจริง

ทำไมสายชนบนี้ถึงมีความสำคัญ

สายชนบฤาษี ไม่ว่าจะในประเทศไทยหรือที่ไหนๆ มีความสำคัญเพราะฤาษีเป็นผู้ดูแลองค์ความรู้ของโลกเอาไว้ พวกเขาคือผู้ค้นพบและผู้สอนศาสตร์พื้นฐานส่วนใหญ่ทั้งหลาย พวกเขาเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ ผ่านการทดลองและความผิดพลาด พวกเขาคืออาจารย์และนักวิทยาศาสตร์ที่แท้จริง ถ้าเราอยากจะรักษาแบบแผนนี้พร้อมทั้งคงความเข้าใจในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสมดุล เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องปกป้องชนบของฤาษีด้วย

อาจจะพอเดาได้ว่า ชนบนี้กำลังสูญหายไปเรื่อยๆ ทุกวันนี้มีผู้ปฏิบัติที่แท้จริงผู้เพียงไม่กี่คน และมีผู้ที่อ้างตนว่าเป็นฤาษีเพื่อเหตุผลทางเศรษฐกิจและความต้องการของอัตตาเพิ่มมากขึ้น ทุกที ยุคสมัยใหม่ได้กลายเป็นแหล่งแห่งการสะสมวัตถุแทนที่จะได้ฝึกการละวางอย่างแท้จริง

เหตุผลหนึ่งว่าการปฏิบัติสายนี้ได้เลือนหายไปมากก็เพราะจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นและการขาดความเคารพต่อธรรมชาติ อีกเหตุผลหนึ่งคือความเป็นไปทางโลกที่ผู้คนส่วนใหญ่ยังยึดติดอยู่ โดยเฉพาะในประเทศไทยที่การปฏิบัติสายนี้สูญหายไปเมื่อพระสงฆ์เริ่มทำหน้าที่ฤาษี หน้าที่ของพระสงฆ์คือเป็นผู้ศึกษาพระธรรมและปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพระพุทธเจ้าอย่างเต็มกำลัง แสวงหาโมกขธรรมแห่งการหลุดพ้นและสอนธรรมะให้ผู้อื่น

อย่างไรก็ตาม ทุกวันนี้พระสงฆ์หลายรูปมีความสนใจในวิทยาศาสตร์ต่างๆมากกว่าและไม่จดจ่ออยู่บนหนทางของพระพุทธองค์ พวกเขาจัดพิธีปลุกเสกคาถาและทำพระเครื่องเพื่อ

เพิ่มสถานะและชื่อเสียง เมื่อพระสงฆ์เริ่มกระทำสิ่งนี้ จึงไม่มีที่สำหรับฤๅษี ดังนั้นสายชนบทนี้
เลยเริ่มสาบสูญไป

ท่านรู้ลึกกว่าเป็นความรับผิดชอบที่ต้องให้ความรู้แก่สาธารณะชนเกี่ยวกับฤๅษีและบทบาท
ของพวกเขาต่อสังคมใหม่

ฤๅษีมีอยู่มาโดยตลอดและจะมีอยู่ต่อไป ไม่ว่าจะเป็นชนบทของไทย ชนบอินเดียน ชนบจีน ชนบ
ยุโรป ฯลฯ พวกเขาอยู่มาตลอดเป็นศตวรรษ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบอกสาธารณะชน
เกี่ยวกับพวกเขาหรือบอกว่าพวกเขาทำหน้าที่อย่างไร ไม่ว่าจะอย่างไร ฤๅษีก็คือผู้รักสันโดษ
และนิยมที่จะไม่เป็นที่รู้จัก มีเพียงเมื่อไม่นานมานี้เท่านั้นเมื่อประชากรล้นโลกและมีการ
ทำลายป่า ฤๅษีจึงต้องออกมาเรียกร้องเพื่อธรรมชาติ เช่นเดียวกับสัตว์หลายชนิดที่ใกล้จะ
สูญพันธุ์ พวกเรามีพื้นที่ๆจะสามารถปลื้กวิเวกเพื่อศึกษาและปฏิบัติการณ์ในห้องทดลองแรก
อย่างเช่นธรรมชาติลดน้อยลงไปทุกที